

XXXII.

Войската и народътъ избрахъ за великъ визиръ Али-Молдаванджия, избавителятъ на Хокзимъ. Неговото происхождение бѣше тъмно, и неговото пѣрво занятие нечестно: главатаръ на една разбойническа банда която опустошяваше Богданско, той прѣподаваше на Цариградскитѣ робеки пазари най любимитѣ на родителитъ си дѣвойки за да ги направи да станѣтъ любими отъ казармитѣ. Простъ бостанджия въ начало, той чрѣзъ способността си стана башъ бостанджия, управитель на Румели и на сетѣ Визирь; той бѣше станалъ идолътъ на войската чрѣзъ свойтъ войнъ инстенктъ и чрѣзъ своята пѣрвагоствъ въ дѣлата.

Щомъ ся опрѣдѣли формално като визирь и главенъ управитель, той потегли да прѣкара отъ татккъ Дунава и отъ татккъ Днѣстра Турската и Тартарската войска. Наводненето на тѣзи рѣки го хвати врѣзъ минуванieto му. Шейсетъ хиляди Русци, като сжгледвахъ отъ близнитѣ гори на Хокзимъ това движение, нападнахъ на този градъ въ врѣмето когито рѣката поглѣваше срѣдата имъ отъ раскжсванieto на мостоветѣ, и когито послѣдныта гвардия изоплашена бѣгаше кжмъ Дунавътъ. Хокзимъ отвори портитѣ си на Галичина; Турската войска изчезна тжй скоро както ся и появи. Русцитѣ, подъ командата на Романзова, напжлнихъ Влашко и Богданско. Молдаванджия ся наказа за тая погрѣшка, и като ся испрати като управитель въ Дарданелъ, замѣни ся съ Халиль-паша, синъ, безъ достоинство, на единъ вехтъ визирь.

Новийтъ визирь като мисляше за сжбиранieto на една втора войска, и за отмжщението противъ Влазитѣ и Молдавцитѣ дѣто тжй бжрзо приехъ, като едновѣрци, Русцитѣ, една мисжль по обширна ся явяваше въ Катериненийтъ сжвѣтъ: да изработи да избухне една мѣжду-особна война въ Туреко, когито Романзовъ слѣдваше по прѣдѣлитѣ да ся приближава кжмъ Дунавътъ. Това е Гржческото вжстание въ Целопонесъ, вжзбуденно чрѣзъ Руското злато и оржжие, ка-